

NHỚ GIỮ CHO ANH

Em ơi!
 Nếu ngày nào ta xa nhau
 Em nhớ giữ cho anh
 Suối tóc xanh
 Diễm ảo
 Từng làm hồn anh chao đảo
 Trước dòng buông xỏa lả loi

Nhớ giữ cho anh
 Màu áo thiên thanh
 Xanh cả mây trời
 Dáng đài cát trâm anh ngày xưa đó
 Để đem về anh mệnh mang nổi nhớ
 Mộng cùng em phiêu lãng giữa trăng sao

Nhớ giữ cho anh
 Những tình thư xanh thưở ban đầu
 Anh đốt lửa
 Viết cho em từ hôm gặp gỡ
 Những say đắm nồng nàn gắn bó
 Những hẹn hò thương nhớ mãi không nguôi

Nhớ giữ cho anh
 Những bài thơ trác tuyệt muôn đời
 Anh đã nắn nét chép cho em
 Từng câu từng chữ
 Là những vần trữ tình bất tử
 Giảng giảng trên trang tình sử đôi ta.

Nguyễn Đắc Khoa

*Ngày xưa,
 tuổi học trò*

Tôi quen một người con gái
 Hà Nội, ngày xưa, tuổi học trò
 Dáng hiền, nét đẹp ngây thơ
 Mến thương nàng, tôi chưa hề bày tỏ
 Vì còn nhát dại, của tuổi học trò

Nàng cũng quen một người bạn tôi
 Anh hiền lành, hát hay, học giỏi
 Yêu nàng, anh cũng chưa hề nói
 Vì yêu thương ngu ngơ
 Thưở ấy học trò

Thế rồi tháng bảy, năm tư
 Nước Việt chia hai, ngăn cách đôi bờ
 Tôi vào Nam, di cư
 Nàng và bạn tôi ở lại
 Gặp nhau lần cuối chia tay
 Ngập ngừng, tôi chúc
 Hai bạn tôi sẽ bên nhau mãi mãi

Một hôm, hết chiến tranh
 Tôi về thăm Hà Nội
 Giữa phố phường đô hội
 Gặp lại nàng
 Nơi một cửa hàng bán áo, lụa và tơ
 Tay đan áo, nàng kể chuyện xưa
 Tôi nghe, tâm sự bồi hồi
 Chông nàng, bạn cũ của tôi
 Năm vào Nam chinh chiến
 Vượt Trường Sơn đã mất rồi

Ngày xưa, nàng đan áo
 Gửi ra tiền tuyến chóc hồng xa xôi
 Giờ đây, nàng đan áo
 Áo đan xong, đem bán cho đời

Tơ sợi buồn!
 Xa rồi dáng đẹp ngày xưa
 Chiến tranh, tan vỡ mộng thưở nào!

Khanh Phương